

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

APÉRITIF MAISON

Een hedendaags sprookje

door

1880

Jo Leemans

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2004

Nr.2813

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wendt men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *APERITIF MAISON* op te voeren moet de naam van auteur *JO LEEMANS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2004/0220/01
ISBN 978-90-385- 08528

© 2004 Toneelfonds J. Janssens/Jo Leemans
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(5 dames – 4 heren - Figuratie)

KAREL KERREMANS : (40) verzekeringsmakelaar, ongelukkig in zijn job en omgeving, een moeilijke mens om mee samen te werken en te leven. Krijgt het vaak danig op zijn zenuwen van de weinig objectieve schade-aangiftes.

LISA KERREMANS : (38) de vrouw van Karel en dochter van de notaris, vult haar dagen met bezoekjes aan kapper, pedicure, diëtiste... en beweegt zich graag in hogere kringen, tot grote ergernis van Karel, de sponsor.

KEVIN KERREMANS : (18) de zoon, heeft zich bekeerd tot het boeddhisme.

ANNEMIEKE : (25) de administratieve medewerkster, ijverig op zoek naar de man van haar leven.

MYRIAM : (26) de poetsvrouw, te vroeg getrouwd en verlangend naar meer. Haar ultieme droom : een vrijpartij in een waterbed

DOKTER VERBIST : (50) de norske huisarts

FRANK VERMEERS : (40) een potentiële klant van Karel en eigenaar van een reisbureau gespecialiseerd in avontuurlijke reizen, een playboy met politieke ambities.

NICOLE DENS : (40) vrouw van Frank en reisleidster

MADAMMEKE ENGELN : de engelbewaarder van Karel, alleen zichtbaar voor hem.
(en het publiek natuurlijk)

DE KERSTMAN

DECOR

Het verhaal situeert zich in het bijna afgewerkte gemoderniseerde zakenkantoor van Karel Kerremans. Aan de linkerkant een doorgang naar de privévertrekken, aan de andere kant de in/uitgang. In het moderne kantoor zien we aan de linkerkant twee bureaus met pc, aan de rechterkant een nieuw salonnetje. Boven het bureau van Karel lichtreclame die echter niet werkt. Voorzie ook nog wat plaats voor een radio, een koffiezetapparaat en dossiers.

PROLOOG

(Misschien is het leuk als de engelbewaarder telkens van op een andere plek tevoorschijn komt. Madammeke Engelen, de engelbewaarder, alleen op, best voor het doek of vooraan op het podium.)

MADAMMEKE ENGELLEN : ER WAS EENS...

een Karel wiens naam Kerremans was
Karel was een saaie, grijze verzekeringsagent
hij zeurde, bromde, vloekte te pas en te onpas
graaierend in paperassen en 't verzekeringsklassement
Karel was ernstig, Karel had nooit wat te vieren
en alles leek steeds op de vorige en de volgende dag
doch meer en meer kreeg hij 't benauwd van de papieren
en raakte bij 't zien van schadebrieven nog meer van slag
't werd tijd dat Karel eens zou verstaan
hoe dof en triest was z'n dagelijks leven
ik, zijn engelbewaarder, trok stoute schoenen aan
om kleur en liefde aan Karel Kerremans te geven.

E E R S T E B E D R I J F

EERSTE TAFEREEL

(Een weekday, 9.00 u. Het gemoderniseerde kantoor van Karel Kerremans, verzekeringsmakelaar. Boven het bureau van Karel lichtreclame die echter niet werkt. Aan een bureau met computer zit Annemieke, de administratieve medewerkster. Ze bekijkt aandachtig wat er op haar computerscherm verschijnt. Karel op, in kostuum, vanuit het privévertrek.)

KAREL : Goedemorgen. *(geen reactie, Karel zet zich aan zijn bureau, imiteert de stem van Annemieke.)* Goedemorgen mijnheer Kerremans, goed geslapen? *(weer met eigen stem)* Nee Annemieke, ik heb tot drie uur liggen woelen in mijn bed. Tja, da's niet te verwonderen, na achttien jaar huwelijk. Dat is allemaal dringend aan vervanging toe.

ANNEMIEKE : *(plots geïnteresseerd)* Vervanging? Oei, gaan jullie scheiden, mijnheer Kerremans?

KAREL : Ik bedoelde eigenlijk de matras Annemieke, maar nu je 't zegt, misschien zo'n slecht gedacht nog niet. Alhoewel, wat gaan de klanten ervan zeggen? Om nog maar te zwijgen van schoonpapa, mijnheer de notaris.

ANNEMIEKE : Maar mijnheer Kerremans, madame is toch de kwaadste niet. Ze meent het goed met ons. En ze verzorgt zich altijd zo van kop tot teen. Ik vind ons madame een kokette vrouw die nog best mag gezien worden .

KAREL : *(neemt ondertussen de post door)* Correctie, ze LAAT zich verzorgen van kop tot teen. Maandag bij de pedicure, dinsdag op de zonnebank, woensdag bij de diëtiste, donderdag op de massagetafel en vrijdag bij de kapper. En wie mag er de rekeningen betalen? Den deze natuurlijk, Karel Kerremans, verzekeringsmakelaar en al achttien jaar enige kostwinner én sponsor voor het groot onderhoud van zijn “koket” vrouwtje.

ANNEMIEKE : Overdrijf je nu niet wat mijnheer Kerremans? *(blik weer op pc)*

KAREL : Misschien wel ja, 't kan ook zeventien jaar en tien maanden zijn. Pfff, al die bekakte fantasietjes. En dat allemaal omdat madame als dochter van notaris Stijfhals zogezegd een heleboel sociale verplichtingen heeft. Een receptie hier, een vernissage daar, een aperitiefconcertje ginder, “want papa vindt dat ik er echt niet omheen kan”. En wat ik vind, tja, dat is niet belangrijk natuurlijk.

ANNEMIEKE : Zei u iets mijnheer Kerremans?

KAREL : Ik ben immers maar de zoon van een simpele postbode, is 't niet?

ANNEMIEKE : Ja mijnheer.

KAREL : Al dat opgeblazen elitair gedoe, ik ben het beu nondepietjes. En dit hier ook trouwens: rekeningen, aanmaningen, facturen, *(de documenten vliegen in het rond)* belastingbrieven en de onvermijdelijke schadeaanblijfs. Lap, hier heb je er weer één. *(leest voor hoewel Annemieke hoegenaamd niet luistert)* “Beste mijnheer Kerremans, hierbij mijn ongevalsangifte betreffende mijn accident. Laat u het mij desgevallend weten indien u dit schrijven niet ontvangen hebt”. Ja, we zijn vertrokken. *(leest verder)* ”Op vorige week maandag, 't was een kouwelijke dag...” Ja, 't is winter hé madammeke De Pestel. Enzovoort, enzovoort... to the point alstublieft! “Ik reed eerst met mijn auto tegen de vangrail, sloeg toen over kop en knalde tenslotte tegen een boom. Toen verloor ik de macht over het stuur...” Ja, zeg niet te gauw... “Enkele omstaanders verwittigden dra de politie...” enzovoort, enzovoort... “Ik heb toen de agenten alles laten zien wat ze maar wilden zien”. Ja, dat mag je hier ook eens komen doen. Nondepietjes! Hoe dikwijls heb ik al niet gezegd, hou het objectief, only the facts! Ja, teute Gérard. *(met aangifte naar Annemieke)* Hier Annemieke, een dossier voor opmaken! *(Karel kijkt naar haar computerscherm)* Awel, wie is dat?

ANNEMIEKE : Dat is Vincent, een knappe gast hé. 't Is ne regisseur.

KAREL : Ne regisseur. En wat zoekt hij? Personen om als kamerplant te figureren? Dan maak je wel kans.

ANNEMIEKE : Maar nee mijnheer Kerremans, hij zoekt interessante contacten om zijn horizons te verruimen.

KAREL : Een vlugge wip noemen ze dat tegenwoordig.

ANNEMIEKE : Ik denk dat ik eindelijk de ware gevonden heb mijnheer Kerremans. Je moet eens lezen; intelligent, humoristisch, gevoelig en met veel interesse voor cultuur en de Italiaanse keuken. En hij heeft een schone baard hé?

KAREL : Ja, dan zie je wat minder van zijn gezicht.

ANNEMIEKE : Ik heb een zwak voor mannen met baarden.

KAREL : Is 't daarom dat je huwelijk met Ron op de klippen is gelopen? Omdat hij geen baard wilde kweken?

ANNEMIEKE : Daar gaan we 't nu niet over hebben mijnheer Kerremans, laat ons het plezant houden.

KAREL : Plezant? Sinds wanneer is het hier plezant?

(Lisa op, duidelijk geschminkt, met doos.)

LISA : Karel ventje, laat de jonge meisjes eens gerust.

KAREL : Maar allé, ik...

LISA : Ik ben er even mee weg Charly. Ik ga eens langs bij ons Angelle.

KAREL : Angelle, hoe kom je daar nu bij? Dat is jaren geleden dat we dat scharminkel nog gezien of gehoord hebben.

LISA : Awel, naar het schijnt zou die op drie maanden tijd dertien kilo afgevallen zijn. Wat vind je daarvan?

KAREL : *(gaat weer achter zijn bureau zitten)* Ben je zeker dat 't geen drie kilo op dertien maanden is?

LISA : Ze zou één of ander sladiet gevolgd hebben. Zo allemaal recepten op basis van sla.

ANNEMIEKE : Ik ken dat, ik heb dat onlangs nog in mijn tv-boekje gelezen.

KAREL : Anders moet je haar het mestkeverdieet eens aanraden. Wedden dat ze nog veel meer afvalt?

LISA : Niet flauw doen hé ventje. Zeg, je mag zeggen wat je wilt hé, maar sinds die veranderingswerken vind ik hier mijne draai niet in dit bureau. 't Is zo, hoe zal ik het zeggen, zo rechttoe, rechtaan...

KAREL : Da's modern hé sjouke.

LISA : ... zo strak, zo koud, zo rechtdoor...

KAREL : Heel juist, den uitgang is rechtdoor, je kunt niet missen.

LISA : Den uitgang? De visbak bedoel je zeker. Met al dat glas vind ik het maar kil en koud, niks gezellig.

KAREL : Boh.

LISA : En die kleur hier, vind jij dat nu echt schoon? Precies een ijssalon.

KAREL : Het gaat niet over schoon of lelijk sjouke. 't Is allemaal een kwestie van "image". Tegenwoordig is dat heel belangrijk in den business. 't Is een andere stijl hé, modern, flitsend, fris, net zoals...

LISA : Ola, nu ga je toch niet zeggen zoals ik, zeker? Al vergeten dat je vorige maand veertig bent geworden? (*rondkijkend*) Awel, ik vond dat eiken salon van ons moeder zaliger toch meer stijl hebben.

KAREL : Dat was toch niks voor in een zakenkantoor.

LISA : Pfff, gij zijt ook niks voor in een zakenkantoor. Gij hebt daar veel te weinig haar voor op uw tanden. Helemaal uw vader, met die mens zijn voeten hebben ze vroeger ook nogal gespeeld.

ANNEMIEKE : (*gniffelend*) Maar madame toch.

KAREL : Lisa, kunnen we het even niet hebben over uw succesvolle pa en mijn eenvoudige maar doodeerlijke vader? Spring maar eens gauw binnen bij uw Angelle en vraag terloops of ze wel goed verzekerd is.

LISA : Wat een gezellige man ben jij toch!

KAREL : Dat zeggen ze allemaal.

LISA : Werkt die lichtreclame niet?

KAREL : Blijkbaar niet hé. Zeg waar zit onze Kevin?

LISA : Aan het mediteren.

KAREL : Ach zo! Zal ik wel de ziel uit het lijf werken terwijl 't zoneke ondertussen in trance op zijn tapijt zit.

LISA : Niet overdrijven Charly.

KAREL : Sinds die reis naar Tibet herken ik hem niet meer Lisa. Dat loopt hier heel de dag in dat tafelkleed op blote voeten rond zonder dat hij ne poot uitsteekt!

LISA : Jaloers ventje?

KAREL : Nee, ik sta niet met een oranje overgordijn.

LISA : Onze zoon tracht door meditatie tot rust, concentratie en vriendelijkheid te komen. Daar kunnen we toch niets op tegen hebben?

KAREL : Maar die jongen verschijt de schoonste jaren van zijn leven met den Boeddhist te spelen nondepietjes!

LISA : Niet te spelen Karel, hij probeert het te zijn. Ik heb het daar onlangs met Andrea, de vrouw van de burgemeester, nog over gehad en zij vindt het Boeddhisme ook zeer waardevol. Centraal staat immers het werken aan de geest en...

KAREL : Ik vind het niet geestig.

LISA : Ik trap het af. O ja, ik heb de doos met die chique vaas van tante H el ene gevonden. Misschien dat je 't daarmee toch nog wat gezellig kunt maken. (*zet doos op bureau*) Maar voorzichtig h e, 't is een zeer exclusief stuk.

KAREL : Mmm.

LISA : Zeg Charly, doe eens uw best om wat enthousiasme uit te stralen. Of probeer eens een keertje te lachen, als 't niet teveel gevraagd is tenminste.

KAREL : (*met tegenzin*) Ha, ha, ha.

LISA : Voilà, dat hebben we weeral gehad voor dit jaar. Treurwilg! (*af*)

ANNEMIEKE : Amai mijnheer Kerremans,...

KAREL : Zou jij eens willen voortdoen ja!

ANNEMIEKE : Heu, waarmee mijnheer Kerremans?

KAREL : Waar ik je voor heb aangenomen: werken nondepietjes!

ANNEMIEKE : Ha ja. (*bekijkt een ongevalsangifte*)

KAREL : Ooit, ooit verkoop ik mijn kantoor en begin ik een eigen restaurantje. Zeker weten. Niet te groot, niet te chique, een gewoon, gezellig, lekker restaurantje.

ANNEMIEKE : De aangifte van mijnheer Egberts, mijnheer.

KAREL : Dat is het!

ANNEMIEKE : Pardon?

KAREL : Ik ruik nog geen koffie! Ik wist dat er iets ontbrak. Nog niet gezet?

ANNEMIEKE : Nee mijnheer. Ik was eigenlijk een beetje laat vanmorgen. Onze Jimmy zag er niet zo goed uit en...

KAREL : Die klein mannen gaan tegenwoordig ook veel te laat slapen.

ANNEMIEKE : ... en hij wilde niet eten en ik dacht...

KAREL : Ja, ontbijten is er niet meer bij. 's Avonds cola en chips ja, en dan 's morgens...

ANNEMIEKE : ...normaal eet hij alles in een paar happen op. Maar vanmorgen lag zijne bak nog vol...

KAREL : Niet te verwonderen.

ANNEMIEKE : ...met Frolic.

KAREL : Frolic?

ANNEMIEKE : Onze Jimmy is een Afghaanse windhond mijnheer Kerremans. Een vinnig beest anders maar daarstraks...

KAREL : Hoe zit dat met die koffie? Komt er nog wat van?

ANNEMIEKE : Heu, ha ja, koffie, natuurlijk mijnheer Kerremans. *(recht)*

KAREL : *(bladert door zijn paperassen)* Hier, moet je horen. “In eerste instantie heb ik tegen de politie gezegd dat ik niet gewond was maar toen ik nadien mijn hoed afzette bemerkte ik echter de schedelbreuk.” Ja, en daarmee verloor mijnheer Egberts zijn laatste restje verstand.

ANNEMIEKE : De koffie is op mijnheer. Ik ga eens in de keuken kijken. *(af)*

KAREL : Al die zever. *(verscheurt de aangifte en kiepert ze in de papiermand)* Niks mee te maken.

MADAMMEKE ENGELLEN : *(een vreemd vrouwtje, geheimzinnig op, misschien in een rookgordijn?)* Karel, een fijne morgen.

KAREL : Madammeke Engelen, waar kom je me nu weer mee lastig vallen?

MADAMMEKE ENGELLEN : Moet je horen wat me overkomen is.

KAREL : Toch weer geen brokken zeker?

MADAMMEKE ENGELLEN : Toch wel, toch wel. Ik had gisterenavond een verse pot kruidenthee gemaakt volgens een zeer speciaal, hemels recept.

KAREL : Interessant.

MADAMMEKE ENGELLEN : Ik nam mijn theepot om die te vullen toen hij pardoes uit mijn handen gleed. Die schone blauwe theepot, ik ben hem kwijt Karel.

KAREL : *(neemt ondertussen zijn post verder door)* 't Leven kan wreed zijn hé.

MADAMMEKE ENGELLEN : Gelukkig ben ik bij u goed verzekerd.

KAREL : Sorry Madammeke Engelen maar vallende theepotten verzekeren we niet.

MADAMMEKE ENGELLEN : Dat is spijtig. Voor mij betekende die theepot anders heel veel Karel.

KAREL : Madameke Engelen, ik zou begot niet weten welke dekking ik daarvoor zou moeten aanspreken. En trouwens, de franchises zijn tegenwoordig danig hoog dat het al een overjaarse theepot van de keizer van China moet zijn wil je er iets van een schadevergoeding voor krijgen.

MADAMMEKE ENGELLEN : U moet nu niet met moeilijke woorden beginnen hé Karel. Met wat goede wil moet dat toch op één of ander manier te regelen zijn. Laat uw hart eens spreken.

KAREL : Nee madammeke Engelen, ik ben het O.C.M.W. niet! Koop algauw een andere theepot. Maar kleeed je warm aan want het is winter buiten hé, 't is koud hoor.

MADAMMEKE ENGELLEN : (*recht*) In het rijk van de hoop is het nooit winter!

KAREL : Daar gaan we weer.

MADAMMEKE ENGELLEN : Zolang jij een medemens niet zult helpen zal onheil jouw levenspad kruisen! Ik voorspel grote moeilijkheden Karel.

KAREL : (*wordt wat ongemakkelijk en wijst ze de weg naar buiten*) Ja, ja, zo is 't wel goed.

ANNEMIEKE : (*op, madammeke Engelen is niet zichtbaar voor haar*) Ik heb de koffie gevonden.

MADAMMEKE ENGELLEN : Ik heb u verwittigd! (*af*)

KAREL : Ja, ja, ga maar gauw naar huis.

ANNEMIEKE : Wat? Maar ik ben hier net mijnheer.

KAREL : Ik sprak tegen madammeke Engelen. Ze kwam me weer de les spellen.

ANNEMIEKE : Ik heb niets gehoord mijnheer.

KAREL : Nee? Hoe kan dat nu? Ze stond hier net nog te dreigen met een portie miserie.

ANNEMIEKE : Ik weet niet wie of wat je bedoelt mijnheer. Ik heb geen engeltjes gezien of gehoord. Ik zal nu maar eens eerst koffie zetten. 't Zal je goed doen.

(Plots het geluid van een stofzuiger. Myriam, de poetsvrouw, kortgerokt, ijverig op. Karel roept duidelijk iets maar we horen hem niet. Myriam zet de stofzuiger af.)

KAREL : ... dat ik het hier verdorie kotsbeu ben!!!

MYRIAM : Dag mijnheer.

KAREL : Dag madame! Stoor je vooral niet aan mij. Er moeten hier namelijk belangrijker zaken geregeld worden dan verzekeringen; contacten leggen met regisseurs mét humor én baard, exclusieve vazen uitstallen, klagen over een zieke hond, ons informeren omtrent een revolutionair dieet, verschijningen ontvangen, stofzuigen, kortom, allemaal geweldig opwindende zaken die we eerst dienen af te handelen vooraleer we zaken kunnen doen!

MYRIAM : Stoor ik mijnheer?

KAREL : Trek het je niet aan Myriammeke, doe rustig verder. Ik ga wel even de krant halen. Dan loop ik je niet in de weg.

MYRIAM : O, kunt u voor mij een Mars meebrengen mijnheer? Ik heb nog niet ontbeten.

KAREL : Je zegt het maar. Nog iets? De horoscoop, een sexboekje, een sloef sigaretten,... geen probleem. Maar mag ik nu ook eens iets vragen? Wil jij dan ondertussen misschien die stofzuiger weer in de kast zetten, ja? Straks breken onze klanten hun benen erover!

MYRIAM : Ze zullen toch wel goed verzekerd zijn zeker mijnheer?

KAREL : Hoor ik je nog? (*zuchtend af*)

MYRIAM : Amai. Hij heeft het weer vlaggen.

ANNEMIEKE : Zou dat nu zo een midlife crisis zijn?

MYRIAM : Zou kunnen. Hij heeft er de leeftijd voor.

ANNEMIEKE : En de kuren. Daarstraks begon hij over engelen in 't kantoor. Soms is het toch een rare kwiet, hé? En hoe gaat het met jou Myriam?

MYRIAM : Bah, nogal. Een beetje last van mijne rug. Soms denk ik wel eens, had ik vroeger maar wat langer gestudeerd, ik had er nu misschien veel beter voor gestaan. Maar ja, ik leerde de Steve kennen en 't was direct koekenbak hé. Gedaan met de school. Trouwen, ons Kelly die werd geboren, snel een job gezocht om de kosten wat op te vangen... Tja, het overkomt je allemaal voor je het goed en wel beseft hé.

ANNEMIEKE : Amai, zo zwaarmoedig vandaag.

MYRIAM : Och Annemieke, ik heb me er min of meer wel bij neergelegd, maar weet je wat ik ooit nog zou willen meemaken?

ANNEMIEKE : Heu, de Lotto winnen misschien?

MYRIAM : Nee, vrijen in een waterbed.

ANNEMIEKE : Pardon?

MYRIAM : Awel ja, kijk, dit zat onlangs tussen de reclameblaadjes. Moet je horen “veel waterbedslapers vertellen dat ze door de gewichtloosheid, door het gevoel te zweven, een nieuwe dimensie aan hun liefdesleven hebben toegevoegd”.

ANNEMIEKE : Klinkt goed maar...

(de telefoon gaat)

Ho, dat is misschien Vincent!

MYRIAM : Van Gogh?

ANNEMIEKE : Nee, De Keukelaere, hij is regisseur. *(neemt telefoon op)* Hallo met, heu, met... Annemieke. Ha Vincent, *(tegen Myriam)* het is hem! Ja natuurlijk Vincent, om één uur? Ja, dat moet lukken. In welke hof? Ha, De Tuin Van Eden, de taverne? Da's goed. Ik zal er zijn, dag Vincent. Tot straks dan Vincent. *(legt hoorn in)* 't Was Vincent!

MYRIAM : Allé gij.

ANNEMIEKE : Ik heb zo'n voorgevoel dat het deze keer zal lukken.

MYRIAM : Had je dat vorige week ook niet bij de Jean?

ANNEMIEKE : Ja, maar er stond nergens vermeld dat hij een viswinkel had hé. 't Zag er allemaal prima uit op de website, tot ik met hem naar het stadspark ging. 't Was of ik naast een pladijs liep.

MYRIAM : Echt?

ANNEMIEKE : Heel de tijd die meeuwen achter ons aan. Romantisch is anders.

MYRIAM : Maar nu heb je dus je prins gevonden?

ANNEMIEKE : Ik geloof het vast, ja.

(Plots komt Frank binnen, een vlotte veertiger, duidelijk een avontuurlijk type)

MYRIAM : (*geïnteresseerd*) Is dat hem?

ANNEMIEKE : Nee, hij heeft geen baard.

FRANK : Goedemorgen schoonheden! Is de winkel al open?

ANNEMIEKE : Heu, ja hoor. Zet u, mijnheer Kerremans komt dadelijk.

FRANK : Prima. Mijn naam is Frank, Frank Vermeers.

ANNEMIEKE : (*geeft Frank een hand*) Ik ben Annemieke en dit is...

FRANK : Rozemieke?

MYRIAM : Heu, nee,... ik ben Myriam. (*naar Frank toe*) Aangenaam.

FRANK : Hallo.

MYRIAM : (*wil een praatje slaan als plots Karel binnenkomt, Annemieke zet zich vlug*)

Ik heb u hier nog niet gezien geloof ik. Woont u...

KAREL : (*terwijl hij zijn krant leest valt hij bijna over de stofzuiger*) Nondepietjes Myriam! Wat had ik nu... (*merkt plots Frank op.*) heu, goedemorgen mijnheer. (*doet teken naar Myriam dat ze kan ophoepelen*) Vindt maar eens goed personeel den dag van vandaag. Enfin, waarmee kan ik u van dienst zijn, mijnheer ? (*zet zich achter zijn bureau*)

FRANK : Mijnheer, mijnheer. Zeg maar Frank hé!

KAREL : Frank, ja, Frank dus. (*neemt pen en papier*)

FRANK : Frank Vermeers. De Vermeers van 't Heilig Hart college.

KAREL : Nondepietjes, de Vermeers! Maar natuurlijk, man, maar dat is lang geleden!

FRANK : Zeg dat wel, meer dan twintig jaar zeker. En, hoe draait de business ?

KAREL : Boh, ik mag niet klagen.

FRANK : 't Is hier fijn geïnstalleerd, je weet weeral waar je voor werkt.

KAREL : En dan heb je mijn vrouw nog niet gezien. Wel, wat brengt jou hier naartoe Frank?

FRANK : Business as usual.

KAREL : Heu...

FRANK : Luister, ik bezit een reisbureau, "Can you feel it?"

KAREL : Ik voel niks.

FRANK : Da's de naam, "Can you feel it?" Ik organiseer buitengewone, spectaculaire, avontuurlijke uitstapjes en reizen in het buitenland. 't Draait goed kerel. De

mensen betalen tegenwoordig veel geld om eens een nacht naast een kameel te slapen of om de Mont Blanc te beklimmen met een step.

ANNEMIEKE : Wow tof!

KAREL : (*geërgerd*) Annemieke, geef Frank eens een kop koffie.

FRANK : Zwart is prima. (*Annemieke zorgt ervoor*) Geloof me Karel, er zitten echt magnifieke formules bij. Al eens oog in oog gestaan met een Bengaalse tijger?

KAREL : Nee, ons Lisa hare pelsjas is een muskusrat.

FRANK : Dit is waar ik jaren van gedroomd heb. En tussendoor ben ik ook nog in the running voor de job van schepen van toerisme. Maar dat blijft onder ons, hoop ik?

KAREL : Politieke ambities?

FRANK : Eigenlijk wel, ja. Het zou een mooie bijverdienste zijn. Ik heb wat vrienden met invloed dus dat komt wel in orde.

KAREL : Ha zo.

FRANK : Werk genoeg dus. En Nicole zit mee in de zaak.

KAREL : Nicole? Toch niet Nicole Dens, die blonde schone?

FRANK : Maar ja! Ha, je kent Nicole?

KAREL : Nicole Dens. Man, dat is lang geleden. Die woonde vroeger achter onze hoek, ik was toen een jaar of vijftien zeker. Ik zag ze wel eens in de gazettenwinkel en in het plaatselijk frituur.

FRANK : Ik zal ze de groeten doen.

KAREL : Boh, ik weet niet of ze mij nog wel kent. Heu, vertel. Hoe kan ik helpen man?

FRANK : Ok. Luister, ik krijg wel eens de vraag van mijn klanten of ze wel goed verzekerd zijn als ze een reis boeken bij ons. Ik zeg natuurlijk van yes, maar eigenlijk is 't niet zo.

KAREL : Hoe bedoel je, zijn die mensen niet verzekerd?

FRANK : Karel, ik heb het de eerste maanden zo druk gehad met alles op poten te zetten dat die verzekeringen er altijd zijn naast gevallen.

(ondertussen zet Annemieke de radio aan, ze danst op een populair liedje)

KAREL : Annemieke nondepietjes, ik ben hier met zaken bezig ja. Je staat hier niet op een Vlaamse kermis, hé!

FRANK : Zou jij niet eens een dossiertje voor mij kunnen aanleggen, Karel? Met een offerte voor alle dekkingen die ik nodig heb, ongevallenverzekering, annulatieverzekering, heu, ik weet niet, wat heb je zo nog allemaal nodig? Ik heb er geen flauw idee van.

KAREL : Geen probleem maar heu, dat gaat je wel wat geld kosten hé Frank.

FRANK : Geld is geen probleem! Awel, da's tof dat je dat voor mij allemaal wilt regelen. (*staat recht*)

ANNEMIEKE : Daar zijn we voor hé mijnheer.

KAREL : Annemieke, open eens direct een dossier voor Frank.

ANNEMIEKE : Ja mijnheer.

FRANK : Hier is mijn gsm-nummer. Bel maar als je iets hebt, oké?

KAREL : Ik doe mijn best.

FRANK : Fijn. (*geeft hand*) See you, en als je wat informatie wilt over onze reizen laat je het maar weten. Nicole bezorgt je dan wel wat brochures.

KAREL : Dat is goed.

FRANK : (*tegen Annemieke*) Tot ziens Mieke! (*tegen Karel*) Man, beeldig personeel heb jij!

KAREL : Tja,...

FRANK : Hou je goed! (*af*)

ANNEMIEKE : “Can you feel it?” Dat is goed gevonden hé mijnheer?

KAREL : Als je nu niet direct begint aan dat dossier van Frank Vermeers dan zal ik jou eens iets laten voelen op 't einde van de maand!

ANNEMIEKE : Pff, wat ga je dan doen? Toch niets van mijn wedde afhouden zeker?

KAREL : Bijvoorbeeld.

ANNEMIEKE : Maar dan schiet er helemaal niets meer over.

KAREL : Koop dan wat minder van die zeverboekjes!

ANNEMIEKE : Mijnheer!

KAREL : Of koop wat minder schmink voor je belachelijke dates. Het helpt toch niets. Allemaal kosten op 't sterfhuis!

ANNEMIEKE : Maar nu ga je te ver! Awel, als ik toch voor niets deug dan maak je dat schoon dossiertje maar zelf, mijnheer Zevermans! *(zoekt haar spullen bij elkaar)*

KAREL : Maar allé, mag een mens nu al niets meer zeggen tegen zijn personeel? 't Is gewoon wat goede raad die ik geef.

ANNEMIEKE : Trek je plan! Ik zal mijn computer maar laten aanstaan zeker? Dan moet je al geen half uur zoeken naar de knop om hem terug op te starten. Succes. *(af)*

KAREL : *(gaat haar even achterna)* Maar nondepietjes, hoe durf je? Is iedereen nu zot aan 't worden?

(plots komt zoon Kevin op, gekleed als boeddhist)

Ja dus.

KEVIN : Goedemorgen vader.

KAREL : Heu, ken ik u ?

KEVIN : Nee, ik denk niet dat je mij echt kent vader. Sinds ik uit Tibet terug ben...

KAREL : Ben je veranderd ja, dat zie ik. Maar ik begrijp er verder niets van. De andere jongens gaan naar de voetbal of knutselen aan een moto en jij loopt hier als de Dalai Lama door ons huis te dwalen.

KEVIN : Ik dwaal niet vader. Het doel van het boeddhisme is het bereiken van Verlichting .

KAREL : Dat is goed. Kan je dan eens naar mijn lichtreclame zien want er mankeert iets aan.

KEVIN : Wist je trouwens dat Boeddha een titel is en geen naam. Het betekent "hij die wakker is".

KAREL : Hij die tot twaalf uur in zijne nest ligt zeker!

KEVIN : Ik doe er toch niemand kwaad mee vader.

KAREL : Nee, maar dat gemediteer werkt zodanig op mijn zenuwen dat ik er wel behoorlijk kwaad van word! Al dat belachelijk oosters religieus gedoe...

KEVIN : Maar vader...

KAREL : Eruit nietsnut.